

Helliggjørelseskapittelet - Rom. 7

Av Johan O. Smith

Romerne 7 - Forskjellige artikler av Johan O. Smith som omhandler Rom. 7
januar 1993

Romerne 7 - Forskjellige artikler av Johan O. Smith som omhandler Rom. 7

Helliggjørelseskapittelet - Rom. 7 Skjulte Skatter Februar 1936

Jeg taler til slike som kjenner loven. Hvem kjenner så loven? Naturligvis ingen andre enn de som er døde fra loven ved *Kristi legeme*. Kristi legeme løser fra loven. Hva vil det si? Jo, jeg er døpt med én Ånd til å være ett legeme med ham. Kristi legeme ble ofret i kraft av en evig Ånd. Når jeg er innpodet i dette legeme, da ofres også jeg ved lydighet i kraft av Jesu Kristi Ånd. For Kristi jordiske legeme er korsfestet.

For da vi var (fortid) i kjødet, virket de syndige lyster, så vi bar frukt for døden. Men nå er vi løst fra loven, så vi tjener i Åndens nye vesen og ikke i bokstavens gamle vesen.

Hvorledes kan da noen si at Rom. 7 kun er for lovtreller, og andre si at kapitlet gjelder kun for ugudelige?

Jeg døde, og budet som var til liv, det ble funnet å være meg til død. Er da det som er godt, blitt meg til død? Langt derifra! Men det var synden, for at den skulle vise seg som synd, idet den voldte meg døden ved det som er godt - for at synden skulle bli overvettets syndig ved budet.

Når det heter: "Jeg døde", da vil det si at jeg døde fra loven som lov. Hva apostelen skriver her, det skriver han til mennesker som er løst fra loven, til mennesker som en gang var i kjødet, men nå lever i Ånden og tjener i Åndens nye vesen.

Man må da ikke bli forundret over at folk som lever i kjødet ikke forstår Rom. 7. kapittel. Om da noen for 10-30 år siden fikk Ånden, men aldri vandret annet enn i kjødet, så er Rom. 7 en forseglet kilde for dem. Noen vil si at dr. N. N. var en åndelig mann, han forkynnte slik at tusener ble frelst ved ham, og han forklarer at Rom. 7. kapittel er for lovtreller osv.

Selv om dr. N. N. vant millioner av syndere for Kristus, så kan han allikevel være total blind for Rom. 7. Å forkynne Kristus som syndoffer er én ting, men å forkynne ham som veien, sannheten og livet er noe helt annet. Eller er Kristus gitt oss bare til syndsforlatelse? Bor ikke hele guddommens fylde legemlig i ham? Og er vi ikke fylt i ham, som er blitt oss til visdom fra Gud, rettferdiggjørelse, helliggjørelse og forløsning.

Om pastor N. N. har vunnet mange sjeler, som man sier, for Kristus, og samtidig forklarer at Rom. 7.

kapittel kun er for syndere, da gir han seg ut for å være lærer, og han forklarer ting han ikke har noen forstand på. Han skal få større ansvar. Det skal lite hjelpe om disse vinner syndere for Kristus, når de samtidig villeder de troende bort fra ham.

De 70 som gikk bort fra Jesus fordi de syntes hans tale var for hård, de kunne også forkynne syndsforlatelse; men om de ville forsøke seg på å undervise om et dypere liv i Kristus, da ville de bli falske lærere. Kun Jesu Kristi disipler maktet det. Likeså i dag. Det går an å være en stor predikant og å vinne syndere for Kristus, *uten å være Jesu Kristi disippel*. Det har vi nok eksempler på. Må Gud gi oss salvede øyne, så vi kan se.

For vi vet at loven er åndelig, jeg derimot er kjødelig, solgt under synden. V. 14.

Så lenge det eksisterer "kjød" i mitt liv, så er dette solgt under synden. Det hjelper ikke å ha fått Ånden, kjødet er der fremdeles. Det eneste som duger, er å korsfeste kjødet med dets lyster og begjæringer. Dertil får vi kraft ved Ånden.

I det praktiske liv ser vi jo også at predikanter som skriver vegger opp og vegger ned om Guds ord, lager partier. Det er kjødet som er solgt under synden, som gjør slikt, og dets gjerninger finner man i Gal. 5, 19. Derved utelukker man Jesu disipler, som for det hellige buds skyld ikke verken vil eller kan skrive seg inn med penn og blekk i deres parti eller sekt. Så fremkommer krig og strid blant brødre som Jesus ved sin lidelse og død har gjort til ett. Kan man undres over at slike lovovertredere ikke kan forstå helliggjørelseskapitlet Rom. 7? For hva jeg gjør, vet jeg ikke, for jeg gjør ikke det som jeg vil, men det som jeg hater, det gjør jeg. V. 15.

Det passer jo akkurat på vår tids partilagere langt ute i mørket, "at de ikke vet hva de gjør." Det var jo også slik med de menn som korsfestet Kristus og stenet Stefanus. De visste ikke hva de gjorde.

Men lyset demret for Paulus selv hva hans kjød angikk; for jeg gjør det jeg ikke vil, sier han. Her ser vi lys i mørket. Men når man er totalt blind, da eksisterer ikke den slags erkjennelse. Det jeg hater, det gjør jeg. I dette hat ligger selvdøm, og dømmer vi oss selv, skal vi ikke fordømmes sammen med verden.

Men en hel del av vår tids lærere sier selv at de aldri gjør noe de hater. De er nådd fullendelsen, som "Kjærlighetens Guds" forkynnere. Selv om de fråtser og lever i ukyskhets, så gjør de aldri noe som er hat verd. Vi har i tidens løp hatt mange motstandere, deriblant også flere predikanter som har falt i store synder. Deres syndelegeme var uttatt ved Åndens dåp, så de, og så stupte de i synder av nær sagt verste slags. Herav forstår vi at deres vranglære om Rom. 7. kapittel, og om at synden ble borte ved Åndens dåp, fører til fortapelse. Synden ligger på lur ved døren.

Det er ikke Rom. 7 som er feilaktig, men deres eget liv i kjød og lyster.

Når Paulus sier at han gjør det han ikke vil, men det han hater, da er ikke hermed ment kjødets gjerninger så som hor, mord, partimakeri osv., for det er kjødets gjerninger. Men han mener ting i det ubevisste vesen, legemets gjerninger, som skal dødes ved Ånden.

Ja, hva er nå kjødets gjerninger? og hva er legemets gjerninger? Kunnskapen er borte, og så farer man vill. Det blir holdt bibelkurs, men både lærere og elever vet som oftest intet av Gud. Slik er uvitenheten rådende alle vegne. Det er ingen sak å være prest for uvitenheten; men der hvor Guds lys skinner klart, blir det vanskelig.

Men gjør jeg det som jeg ikke vil, da vitner jeg jo med loven at den er god; men nå er det ikke mer jeg som gjør det, men synden som bor i meg. For jeg vet at i meg, det er i mitt kjød, bor intet godt. V. 16-18.

Paulus var ved Kristi legeme frigjort fra loven. All åpenbar synd (kjødets gjerninger) var han korsfestet for. Tross det, så fremkom det fra hans ubevisste vesen ting som han hatet. Det kom av at han vandret i lyset at han kunne se disse ting og hate dem. Just derfor ville Kristi blod - i dette lys - stadig rense ham fra all synd. Les 1. Joh. 1,7. Apostelen vandret i lys og i dom. Derfor kunne han dømme seg selv og stadig bli hengitt i Kristi død.

Når han da ikke maktet å beherske legemets gjerninger ved det lys og den kraft han hadde, så sier han selv: Da er det ikke mer jeg som gjør det, men synden som bor i meg. Tenk for kjærlighet til sannheten, som her graver frem endog det mest skjulte i hans liv. Hvorledes skal vel de 70 forstå alt dette?

Men gjør jeg det jeg hater, det jeg ikke vil, da er det ikke mer jeg som gjør det, men synden som bor i meg. Dette er de ubevisste legemets gjerninger som skal dødes. Rom. 8,13.

For jeg har lyst til Guds lov etter mitt innvortes menneske. V. 22.

Hvorledes vil man forklare at en ugudelig eller lovtrell skulle ha noe *innvortes menneske*?

Saken er at man gir seg av med å forklare ting som ligger for dypt og for høyt, ting man ikke har det minste greie på.

Men jeg ser en annen lov i mine lemmer som strider mot loven i mitt sinn og tar meg til fange under syndens lov, den som er i mine lemmer. V. 23.

Apostelen ser en annen lov i sine lemmer. Hvem viste ham denne lov? Naturligvis *sannhetens Ånd*. Jeg er forvisset om at den samme Ånd også mange ganger har vist deg den samme lov, men du har vært feig nok og for lite sannhetskjærlig til å slå fast - som Paulus - at det er dog allikevel en annen lov i dine lemmer. Du har vært redd for å komme inn under trelldom, du som nyss har jublet under Åndens kraft og dåp. Tross det, så er du dog utro og feig.

Hvorledes og hvorfra kan all din havesyke florere, når det ikke er en annen lov i dine lemmer. Ved å fornekte den, griper du samtidig en løgnens ånd, som gjør deg blind for Rom. 7. kap.

Paulus ble tatt til fange under syndens lov i sine lemmer. Ja, det er jo klart, han gjorde jo ting han hatet og måtte dømme. Og det måtte han gjøre så lenge han ennå ikke var nådd frem til fullkommenhet, dvs., til likhet med Kristus i hans død og hans liv.

Men når han var tatt til fange, løste han seg selv igjen ved Ånden, idet han dødets legemets gjerninger. For vi har fått makt til å bli Guds barn. Vi har som Jesus, fått makt til å sette livet til av oss selv, og vi har fått makt til å ta det igjen. Alt dette i Kristi Ånd, som gir oss adgang til Faderen. Herav kommer at vi kan løse oss selv, etter at vi er tatt til fange, ved å døde legemets gjerninger.

Jeg elendige menneske! hvem skal fri meg fra dette dødens legeme? V. 24.

Så lenge vi er til huse her på jorden, bærer vi alle på dette dødens legeme, dvs. på det legeme som skal dø og bli til jord igjen.

Men nå lærer man med stor myndighet og selvsikkerhet at dødens legeme er man blitt frigjort fra ved Jesus Kristus vår Herre. Og dog farter de omkring oss i kjød og blod. Må anta at et stikk av en veps skulle få overbevist dem om at de ikke er ånd, men kjød og blod, og at de bærer på et dødens legeme.

Med henblikk på syndens lov i lemmene på dette dødens legeme, må jo også vi si: Jeg elendige menneske. Selv Jesus døde i skrøpelighet, og de sa om ham: Se, hvilket menneske. I hans fotspor kom også "det elendige menneske" til syne for Paulus' indre blikk.

Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre! Så tjener jeg da Guds lov med mitt sinn, men syndens lov med mitt kjød. V. 25.

Tenk nå! Tenk igjen! Hvorledes kan man vel annet. *I kjødet bor intet godt*, og på felter hvor jeg ennå ikke er gjort levende, der er jeg jo ennå i kjødet, *og kjødet kan ikke være Guds lov lydig*. Jeg og enhver annen kan ikke annet enn tjene syndens lov med det ubevisste kjød, det som det ennå ikke er kastet lys over. *Men med sinnet tjener vi Guds lov*. Dvs. alt hva jeg har lys over, holder jeg naglet til korset. For de som hører Jesus Kristus til, har korsfestet kjødet med dets lyster og begjæringer. Mitt sinn tjener Guds lov, men etter kjødet (hvor jeg ikke har lys) kan jeg jo heller ikke være korsfestet. Her fremkommer legemets gjerninger, som skal dødes ved Ånden.

Just fordi jeg tjener Guds lov med mitt sinn, og mer forlanger Gud ikke av meg, så er det ingen fordømmelse for dem som er i Jesus Kristus. Rom. 8,1.

For livets Ånds lov har i Kristus Jesus frigjort meg fra syndens og dødens lov. V. 2.

Hva er så syndens og dødens lov? Jo, syndens lov er virksom når jeg fristes og gir etter for fristelsen. Da vil begjærligheten unnfange i mitt sinn og føde synd. Med mitt sinn tillater jeg nå ikke at begjærligheten unnfanger. Derved fødes ikke noen synd. Dette kommer av at jeg anser meg som død for synden og dens begjæringer. Blir der nå ikke født synd, så kan der heller ikke bli født død; for det er først når synden er blitt fullmoden at det fødes død. Hos Saul fødte synden død, fordi han ikke dømte seg selv, men hos David fikk synden ikke føde død, fordi han dømte seg selv. Jeg er altså frigjort fra syndens og dødens lov.

Skal en læregutt bli mester i sitt fag, da må han være nøyaktig og gjøre som Mesteren underviser ham. Men de fleste læregutter er selvkloke og synes det går for smått. Og så tar de på

syvmilsstøvlene og hopper seg gjennom hele læren. Slike karer blir før eller senere nødt til å vende tilbake for å lære seg til å gjøre sitt arbeid nøyaktig. Hvis ikke vil ingen ha dem i arbeid, og de kan ikke forsørge seg selv eller sin familie.

Således går det hver den i åndelig henseende, som hopper over vanskeligheter i Guds ord. La det heller gå smått, bare lev og tenk deg gjennom vanskelighetene, så vil du omsider finne gullkornene i Rom. 7. kapittel.

Helliggjørelseskapitlet, Rom. 7, vil vise oss fallets dybde i vårt dødelige kjød. Gud vil også derav kunne se om vi elsker sannheten til bunns eller ikke. Gjør vi det, da vil endog sannheten om vår egen fordervede natur frigjøre oss; for sannheten kan ikke annet enn frigjøre. Men lukker man øynene for sannheter til helliggjørelse i Rom. 7 og setter farten opp for å hoppe over hele kapitlet, som nær sagt alle Guds folk lærer, da hopper de ut i mørke og falsk frihet. Guds ord er ikke gitt oss til å hoppe over; men det er gitt oss som lys for foten og som en lykte for stien.

© Copyright Stiftelsen Skjulte Skatters Forlag